

(98/C 323/190)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1311/98**från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen***(29 april 1998)**Ämne:* Euro 1999

Tack vare stabilitets- och tillväxtpakten, som antogs av Europeiska rådet i Amsterdam i juni 1997, skall medlemsstaterna som medelfristiga mål uppnå "offentliga finanser som är nära balans eller i överskott". Om budgetanpassningen fortsätter under de närmaste åren, kommer medlemsstaterna att ha offentliga finanser som lättare kan stå emot budgetkonsekvenser orsakade av lågkonjunkturer.

Men, hur tror kommissionen att den aktuella situationen i Österrike skulle ha sett ut om stabilitets- och tillväxtpakten hade tillämpats under perioden 1992-97?

Svar från Yves-Thibault de Silguy på kommissionens vägnar*(2 juni 1998)*

Stabilitets- och tillväxtpakten består av en resolution från Europeiska rådet av den 7 juni 1997 ⁽¹⁾, av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽²⁾, samt av rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott ⁽³⁾. Pakten syftar till disciplin beträffande de offentliga finanserna i den ekonomiska och monetära unionen (EMU) för att på så vis skapa de lämpliga stabilitetsvillkoren för en varaktig tillväxt. Pakten innehåller en kraftfull uppsättning incitament för att en medlemsstat inte skall ådra sig ett alltför stort underskott och snabbt korrigera det om en sådan situation skulle uppstå.

Det offentliga underskottet i Österrike var 2,0 % av bruttonationalprodukten (BNP) 1992 och 4,2 % av BNP 1993. Efter Österrikes anslutning till gemenskapen i januari 1995 beslutade rådet den 10 juli 1995 att det förelåg ett alltför stort underskott i Österrike (artikel 104c.6 i EG-fördraget). Under den period som omfattas av parlamentsledamotens fråga, dvs. 1992-1997, var Österrikes budgetpolitik huvudsakligen inriktad på konvergens, med andra ord på att korrigera situationen med ett alltför stort underskott och därmed uppfylla konvergenskriteriet om den offentliga sektorns finanser. Dessutom var inte artikel 104c.9 och 104c.11, som innehåller bestämmelser om sanktioner, tillämplig under etapp två av EMU.

⁽¹⁾ EGT C 236, 2.8.1997.

⁽²⁾ EGT L 209, 2.8.1997.

(98/C 323/191)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1314/98**från José García-Margallo y Marfil (PPE) till kommissionen***(29 april 1998)**Ämne:* Euro 1999

Tack vare stabilitets- och tillväxtpakten, som antogs av Europeiska rådet i Amsterdam i juni 1997, skall medlemsstaterna som medelfristiga mål uppnå "offentliga finanser som är nära balans eller i överskott". Om budgetanpassningen fortsätter under de närmaste åren, kommer medlemsstaterna att ha offentliga finanser som lättare kan stå emot budgetkonsekvenser orsakade av lågkonjunkturer.

Men, hur tror kommissionen att den aktuella situationen i Finland skulle ha sett ut om stabilitets- och tillväxtpakten hade tillämpats under perioden 1992-97?